

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3314/2019
26.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душко Ковачевић, адвокат из ..., против туженог ББ у ... – ..., чији је пуномоћник Милош Алигрудич, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 3733/18 од 08.03.2019. године, у седници од 26.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3733/18 од 08.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1. 979/17 од 19.07.2018. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се поништи решење туженог од 18.11.2016. године којим јој је отказан уговор о раду и тужени обавезе да је врати на рад. Ставом другим изреке тужиле је обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 149.250 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1. 3733/18 од 08.03.2019. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужиле је благовремено изјавила ревизију због битних повреда парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11...78/18) и утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом. Због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП ревизија се не може поднети, према члану 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је код туженог била у радном односу на неодређено време на пословима Одлуком од 28.11.2013. године изабрана је за главног повереника Синдиката „ВВ“ туженог на период од 3 године. Побижаним решењем од 08.11.2016. године тужиљи је отказан радни однос код туженог због непоштовања радне дисциплине, односно зато што је њено понашање било такво да не може да настави рад код послодавца, која повреда радне дисциплине или је Правилником о раду туженог прописана као насилничко, непристојно, недолучно, немарно или некултурно понашање према другим запосленима, корисницима или послодавцу. Тужиљи је на терет стављен догађај од 02.09.2016. године, када је скинула службена документа туженог са огласне табле, исцепала и бачила на сто директора и догађај од 01.06.2016. године када је тужиља без оправданог разлога нарушила радну дисциплину код туженог изговарајући непристојне речи и реметила процес рада отежавањем другом запосленом да изврши своју радну обавезу. Тужиљи је пре доношења отказног решења достављено упозорење о отказним разлозима на које се она изјаснила, а изјаснио се и синдикат.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право, члан 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, када је тужбени захтев тужиље за поништај решења о отказу уговора о раду одбијен као неоснован. Наиме, утврђено је да је тужиља испољила непоштовање радне дисциплине код туженог које јој је стављено на терет дана 02.09.2016. године и 01.06.2016. године, да се ради о понашању због којег не може наставити рад код послодавца, а које је прописано Правилником о раду туженог, те да је тужиљи омогућено право на одбрану, из чега произилази да је побијано решење законито и тужени није у обавези да тужиљу врати на рад у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Супротно ревизијским наводима, у побијаној пресуди је оцењено да тужиљи уговор о раду није отказан због тога што је узбуњивач, већ због непоштовања радне дисциплине код туженог, односно због понашања због кога не може наставити рад код послодавца, те да се не ради о одмазди према тужиљи као узбуњивачу, па се у ревизији неосновано указује на погрешну примену материјалног права, односно одговарајућих одредаба Закона о заштити узбуњивача. Ревизијом се наводи да су се и остали запослени понашали на сличај начин као и тужиља, али се не указује ни на једну чињеницу која се односи на спорне догађаје због којих је тужиљи отказан уговор о раду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић